

„Jak se žije lidem na podpoře“.
Výsledky kvalitativního interview

Vacek Valentýn,
56 410

p. Padelková, 43 let, žena, Brno, nezaměstnaná, rozvedená, matka 3 dětí.

11.05.2005.
Restaurace, BRNO, CZ.

1. Jak se do situace dostal?

Byla propuštěna ze státní správy kde pracovala jako účetní po dobu 17 let.

Po té, co vystudovala Vysokou ekonomickou školu v Praze, nastoupila do státního úřadu v Brně ve kterém pracovala po dobu 17 let. Z úřadu odešla proti své vůli „*Ale bylo to spíše jako vaše rozhodnutí jít tam, na ten úřad práce? - No v žádném případě, v žádném případě to nebylo moje rozhodnutí*“. Po státní správě pracovala v řadě soukromých firem (jako asistentka, atd.) a také jako soukromý podnikatel, ale pokaždé pracovní poměr byl ukončen „*firma nějak skončila nebo zkrachovala*“ neboli živnostenská činnost se nedařila „*zkoušela jsem pracovat na živnost a taky se mi nějak to moc nedařilo*“.

2. Jak situaci vnímá?

Situaci vnímá hodně špatně, beznadějně a nejistě. Aktuální jsou tématy neúspěchu, nezdaru a problému. Situaci ovlivnit nemůže.

V průběhu 8 let, po té co odešla ze státní správy, je na úřadě práce dohromady 2 roky. Má dvě dcery a syna (13 let). Starší dcera je ve Spojených Státech. Syn a mladší dcera bydlí s ní v Brně. Je rozvedená. Rozvedla se ještě dříve, než odešla ze státní správy a odchod s úřadu s rozvodem nespojuje.

Situaci vidí hodně špatně a beznadějně „*Protože mám třeba teďka hodně přátel, kteří jsou taky na úřadě práci a jsou to mladí lidé, kteří vystudovali, školu, to třeba absolventi, denně chodí na dva konkurzy nemůžou sehnat práci, nemůžou prostě, beznadějně ... no, vidím se hodně špatně*“. Je patrná nejistota „*tak tehdy (když jsem pracovala na úřadě) to byla jistota, všechno, jo, tak že tam problémy neměla*“.

Během kontaktu se známými jsou aktuální tématy neúspěchu, nezdaru „*když se jako potkám se svýma vrstevníkama tak je to špatný, to se bavíme většinou vo práci, a vo takovýchhle záležitostech, jo, a každý nařiká, jo, prostě ...Prostě se stěžují na všechno no tak jako tak že to je takový spíše jako horší...*“. Tématy problémů jsou u její známých starší generace: „*Je fakt že většinou ta střední generace jo má nějaký problémy at' už se zaměstnáním, at' už ....prostě*

rodiny, ať už nevím jaký, jo, tak není to zrovna příjemný tak poslouchat, jo, většinou dneska, nevím, aspoň co se takhle pohybovala, tak jako lidí žijou z ruky do huby“.

Usiluje o kontakty s lidmi mladšími, které mají méně problémů: „tak že spíše se snažím stýkat s lidmi **mladýma** jo nebo, kde tady ještě **nejsou** takovýhle **problémy** no spíše jako o přírodě, nebo prostě o nějakých zájmech sportovních nebo tak“, a jsou optimističtější „když to ti **mladí** lidí pořád ještě mají takovou tu nějakou jako **optimismus** jednak třeba i jiné zájmy a je to takový pozitivnější pro mne“.

Během společenských kontaktů se dělí o svých neúspěších, ale nedělí o svých úspěších z důvodu obavy závisti „jo tak nepochybně se určitým Lidem daří ale jednak se lidí vo to neradí dneska dělí ... Protože každý má **strach** aby mu to ti druzí **nezáviděli**, mám pocit ... v mé generaci málokdo (mluví) o nějakých svejch ať už úspěších nebo ... moc o tom nemluví, spíš vo těch **problémech slyším**“. Tak že během 5 let si nezpomíná, že by se s ní někdo podělil o svůj úspěch „**Neslyšela** jsem opravdu v poslední době ... hodně dlouho - Že by se někdo co se mu **podářilo** - No, vopravdu ne ne ne....minimálně **pět let**“. Ale sama, jak tvrdí, by o úspěchu někoho slyšela ráda „- A kdyby jste uslyšela, jak by jste reagovala? - No byla bych **ráda**...no byla bych ráda potěš...nen ne..fakt by mne to potěšilo, protože vopravdu slyším kolem sebe sami špatný věci“.

Neúspěchy a nezdary o které se s ní dělí její známé, působí na ní spíše negativně, a ona se snaží tomu vyhýbat „**Tlačí to dolů?** - No **jasně**, no právě proto.. Spíše se tomu a i vyhýbám, protože sama nemůžu taky říci nic pozitivního, jo, protože sama jsem v takových problémech, v jakých jsem, tak se prostě tomu snažím teď už vyhýbat , jo , tak **mne to taky hodně ubijí**, když i třeba slyším jak chodí ty kamarádky na ty konkurzy .. a nic... jak vidím, že tamhle někdo .. třeba pracuje za směšnou mzdu. ..jo.. jak vidím..prostě už to **nechci poslouchat ... říkám už mi to neříkej já to nechci poslouchat**“. Každý další neúspěšný pokus získat práci pocit zoufalství, beznaděje a agrese udržuje nebo také posiluje „a každý další pokus to vám ještě zesiluje..dá se to tak říct? - No, řekla bych že **asi jo, no**...- Upevňuje nebo ne? - No tak **určitě to nepřidá**, no ....ta mi říká, že je jí už úplně jedno co tam vykládá na těch konkurzech, protože stejně ví, že **to není k ničemu**, jo, že už někdy je tak **vydeptaná** z toho, že, prostě, že by jí **nejraději řekla i něco prostě nevhodného**“.

Na neúspěšnou situaci má externistický pohled, je podle ní „objektivní“. Na situaci nemá vliv „Protože je to pořád dokola a ale bohužel je to **objektivní**, myslím si že to není subjektivní ... no, že prostě, prostě **to není v těch lidech** ...Jo, že to není v tom že bych já nechtěla dělat nebo moje kamarádka nechtěla dělat nebo jo prostě je to v tom že **ty místa nejsou** že prostě ta **konkurence je veliká** a že vyberou **vždycky** někoho **jiného** .... a na člověka to **nepůsobí dobře**“.

3. Cítí se být stigmatizován? Kým? Jak? Kde? Jak definuje stigma?

Okolí na propuštění reagovalo nepříjemným způsobem.

V současné době je podle ní postoj k nezaměstnaným tolerantnější „Aaa, určitě je to otázka času, když jsem tam byla poprvé **před** já nevím už dejme tomu **snad 8 lety**, tak se k tomu **lidí stavili jinak**, než se stává **teď**, jo, protože tehdy té práce bylo víc, a byl takový nějaký takový pocit, že člověk na tom úřadě práce být nemusí , jo , že prostě si tu práci najde, ale dneska bohužel je taková situace, že se na to už dneska, nebo každý i známý i já se na to díváme jinak, Třeba tehdy jsem si řekla kdo jde na úřad práce jenom využívá nějakých těch podpor že práce je, ale dnes bohužel, je to úplně jinak“. Být v evidenci úřadu práce dnes není stigma „Jo, i lidí se na to dívají jinak, že to už **není žádná ostuda** být na úřadu práce, jako v evidenci“.

Její okolí reagovalo způsobem, který je pro ní těžký a nepříjemný „*Hah hah ... a no tak jako ... mm .. nic příjemného to není, no*“. „Reakce okolí“ je téma citlivé, jednoznačnou odpověď ani příklad jsem nedostal: „- *Byli vůbec nějaké poznámky, nebo to spíše o tom jste se ne bavili ani? – Hhhh...- Jak vaše dcery reagovali na to, že jste přišla o práci, bavili jste se o tom s nima? - No tak, bavila, že jo, samozřejmě....no tak , jako, jak reagovali???* No, to je **těžký**...No, určitě z toho **nebyli dvakrát nadšení, no ☺**“. Dcery projevovali soucit a snahu o podporu „... *tak spíše soucítili no tak snažili se mně...snažili se mně podpořit...*“.

4. Cítí se být vyloučen ze sociálních sítí? Ze kterých sítí je vyloučen (profesionálních, komunitních, atd.)?

Ano, cítí se být vyloučena ze sociálních sítí. Ztratila postavení, známosti, kontakty.

Aktuální vztahy v případě jejich straty by nepostrádala.

Po té co odešla z úřadu, ztratila postavení, a spolu s tím řádu kontaktů „*změnilo se to, hodně ... když člověk pracoval, a měl nějaké postavení, prostě známosti, kontakty, tak samozřejmě ....měl víc...*“

V současné době sociální síť zahrnuje lidi evidovaných jako nezaměstnané, kontakty z dočasných prací, ale postrádá kontakty ze své primární práce na úřadě „*Spiš vůbec, spíš vůbec, a když teďka se na něj (na známé z úřadů) obracím, tak bohužel... nejsou moc ochotní...*“. Mezi strategie o nalezení zaměstnání (o čem pojednávám dále) patří snaha o nastolení a udržení kontaktu ze svého primárního zaměstnání (úřadu). Avšak potkala se s nezájmem a vyhýbáním se také u lidí, které kdysi ona sama díky své protekci dostala na úřad „*co takhle hledám to zaměstnání, nebo v průběhu se takhle na něj snažím obracet .. tak... i třeba lidí, kterým já jsem kdysi dopomohla k místu, jo, ...dneska nemají zájem, vůbec ani prostě ...Jedním uchem jím to říkáte a druhým to pouštijou ven, jo, přímo konkrétně lidí, které já jsem kdysi dostala na úřad ... tak že to je takový špatný, jo, smutný ...já vím, že je dneska je třeba jiná doba, ale .... prostě ... tak to je*“.

Její aktuální sociální síť zahrnuje lidi se kterými společně pracovala, ale které byli z práce propuštěni nebo sami odešli „*většinou třeba z těch nových zaměstnání jo, co jsem tam poznala jako dobrý lidí, jo, bohužel je firma propouštěla, nebo oni odešli, že ... velice sympatičtí lidí...*“

Nemá kontakty ze své vysoké školy z Prahy „*z vysoké školy už ne ... Já jsem studovala v Praze, to už je strašně dlouho ...*“ a také rodinné vztahy nefungují „*nějak zvlášť .. ne .. není na to čas ...nefun nefunguje*“ .

V případě, kdyby jela pracovat do zahraničí, sociální vztahy v CR by nepostrádala „*Určitě ne*“.

5. Cítí se být deprivovan? Čeho má nedostatek? Ve kterých oblastech prožívá deprivaci?

Deprivovaná se cítí být primárně v oblasti ekonomické (peníze), sekundárně v oblasti existenciální (jistota, naděje).

Mluví o ekonomické deprivaci „*tak já jsem byla soběstačná, tam jsou docela dobrý platy (na úřadě)... U těch soukromých firem mám velice špatné zkušenosti, neplatili prostě v termínu,... odkládali výplaty, dlužili strašně dlouho, tak většinou to byl důvod proč jo třeba jsem od nich*

odešla... - chybí Vám něco, co jste měla předtím....prostě před tou ztrátou zaměstnanosti? - No tak určitě - Co to je? No tak ty peníze ☺ jako v každém případě ty peníze, že jo, člověk z něčeho žít musí, jo, tak že v **prvé řadě** to jsou ty peníze... Tak třeba ta poslední firma, nám asi tři měsíce dlužila do dneška dluží lidem, můžeme být rádi, konkrétně já, že jsem vůbec nějaké ty peníze dostala ale do dneška dluží, ... ty soukromé firmy si dělají absolutně co chtějí a .l.. vůbec s tím... mají ti možnosti, dneska jim ti zákony to umožní“.

O existenciální deprivaci mluví s souvislostí s deprivací ekonomickou: „Na tom úřadě, teda **perspektiva**, je tam **jistota**, je tam prostě když člověk tu práci nějakým způsobem zvládá nebo ovládá tak v podstatě **nemá žádné existenční problémy, jo? Protože dostane výplatu**, zapláceno přesně, v termínu...“. **Mluví o své práci na úřadě a o přínosu nemateriálním** „A kromě peněz...no to přináší určitou **jistotu**, že, když víte, že máte pravidelný příjem, když víte, že můžete zaplatit nájem, dětem, jo, sobě, to je samozřejmý, to je pochopitelný, a co třeba i u těch soukromých firem nebylo, jo, to jste nikdy nevěděli jestli ty peníze dostanete nedostanete, jak dlouho tam budete, co s vama....jo, tak že .....určitě tady toto mi chybí, v každém případě...“.

6. Jaká je jeho referenční skupina?

Referenční skupinu tvoří pracovníci úřadů, na kterém pracovala „prostě už nechci do žádné soukromé firmy, která by mi nezaplatili, nebo prostě, nevím, úřad práce...Tak momentálně je pro mne **ideální práce na úřadě**, jo, prostě **ve státní správě**, někde, jo, protože jinak ji znám, protože jsem tam pracovala dlouho, a ..... jsou tam tady tam tady ty východy, o kterých jsem mluvila. No, a v podstatě nějakou tu práci, nějakou tu administrativní, i když by člověk zastával v nějaké té soukromé firmě, tak tam... - Tak že v podstatě stačilo by vám (k řešení všech problém) získat tu práci zas na tom úřadě a .. - Bylo by to v pořádku“.

7. Jaká je jeho představa spravedlivé sociální politiky ČR?

Spravedlivost sociální politiky by spočívala v tom, že „že by měla být práce pro lidi, kteří **chtějí dělat**, jo jako, nebo, prostě měli by mít tu šanci“. A také, že by „nemělo být zaměstnáváno na úřadech milion důchodců, lidí, kteří přisluhují, kteří už mají nárok na důchod, jo, .. prostě ..nevím....prostě, myslím si, že lidí kteří chtějí dělat, by tu práci měli mít aspoň možnost, jo, nějakým způsobem zkusit nebo získat, no a **lidí, kteří nechtějí**, že jo, **tak tam (ve státní správě) nemají co dělat..**“.

S placením podpory v nezaměstnanosti pro ty, co „nechtějí pracovat“ souhlasí „fff... to je těžký, tak možná by neměli dostávat od úřadu práce, ale třeba **od těch sociálních, úřadů**, jo, dejmetomu, jo, že zase úplně nechat lidi bez bez ničeho, bez životního minima je blbost, protože pak se akorát bude množit kriminalita a takovýchle věci, no, ať žádnou práci nedostávají, když nechtějí, jo, ale ať tady toto řeší sociální odbory .jo, a prostě dávají nějakou minimální sociální dávku, ale minimální ...jo, aby ti lidé mohli za co jíst, třeba ...“.

Přímo nezaměstnaným by měl pomáhat úřad práce, na kterém by měli být psychologické poradny „myslím, že by měla být na úřadu práce nějaká ... jak možná někdy už mají nějaké ty **psychologické poradny** nebo něco, jo, ale v každém případě by tam mělo být něco i pro ty lidi, jinak nějak **psycholog**, a vůbec by to jim měli říct, pokud tam nějaký je“. Úředníky by měli být osobnější „tak prostě ty úřednice jsou tak **neosobní**, prostě to je vůbec nezajímá, ani o této možnosti tím lidem neřeknou“. Domnívá se, že by bylo dobré na úřadě práce mít psychologickou náhradu povolání, která by zaručila udržení nezaměstnaných v běhu života „Aby tam ráno přišli, a mohli tam být třeba dopoledne, aby mohli mít **nějakou činnost**, aby nevypadli prostě, já s tím

samozřejmě problém nemám, jo, ale myslím si, že ze začátku to by bylo dost takový těžký, teď už jsem se tím nějak srovnala...no určitě by bylo na tom úřadě práce, nevím. . vůbec abych pravdu řekla se mi ten přístup těch úřednic ...jako...no...abych neřekla ...aby zvlášť dvakrát ...jako ...Přínosem...“.

8. Jaké jsou jeho/její strategie zvládnání nezaměstnanosti?

K získání místa v dnešní době podle ní jsou zapotřebí v první řadě kontakty a ve druhé schopnosti. Přiznala se k usilování o místo protekci, ale popírala cestu korupce. Také mluvila o nabídkách sexuálních služeb zaměstnavateli, které nepřijala.

Strategie protekcionizmu je patrná z následujících výpovědi „*snažím se kontaktovat nějaký lidi který jsem tam třeba dřív znala a zjistit si jestli jsou tam nějaký volny místa jestli se něco uvolňuje , výhledově, jestli ta možnost tam bude, bohužel dneska.. jako to... jako ty místa ... každý si to místo drží ... jo .. je to tam takový ...- Co je zapotřebí aby to místo získat?... - Myslím si že dneska hodně kontakty - V první řadě kontakty?V první řadě kontakty“.* Obrací se na lidi ve státní správě, kterým sama kdysi během svého působení na úřadě pomohla získat místo „*co takhle hledám to zaměstnání, nebo v průběhu se takhle na něj snažím obracet .. tak... i třeba lidí, kterým já jsem kdysi dopomohla k místu, jo, ... Dneska nemají zájem, vůbec ani prostě ...Jedním uchem jím to říkáte a druhým to pouštijou ven, jo, přímo konkrétně lidí, které já jsem kdysi dostala na úřad ... tak že to je takový špatný, jo, smutný ....já vím, že je dneska je třeba jiná doba, ale .... prostě ... tak to je“.*

Pokud nemá kontakt, tak ani na výběrové řízení nechodí „*No, já už nechodím tam, kde prostě nemám někoho, jako kde už nemám ty známé ...jo...protože pro mne to nemá smysl, protože toto absoluuje moje známá nebo dvě moje známé, kerým je 25 let dejmež tomu jsou to mladí lidi ...mají vysokoškolské vzdělání ...znají jazyk..jsou ....a prostě chodí bez těchto známosti na ty jejich pohovory na ty konkurzy na ty výběrový řízení ...kdybych to neviděla, že to prostě tak je, tak bych tomu nevěřila, ale holka má takový štos: 80 odmítnutí, jo, prostě, a je to vysokoškolačka, vystudovala tady... mám třeba tedka hodně přátel, kteří jsou taky na úřadě práci a jsou to mladí lidi, kteří vystudovali, školu, to třeba absolventi, denně chodí na dva konkurzy nemůžou sehnat práci, nemůžou prostě, beznadějně - a vy jestli chodíte na nějaké konkurzy? - A já, protože že jo mně samozřejmě není 25, já samozřejmě tu práci sháním, prostě zatím zatím prostě jsem jí nesehnala, i když já jako zhaním tu práci, chtěla bych se dostat na ten úřad zpátky“.* I když na straně druhé, teď usiluje o pozici na úřadě, a „*dávám tam životopisy a zjišťují, jako chodím, kde je volné místo ... No no ona studovala tady chemii jo jako na .. na zemědělské škole, no a prostě ...že jo, zná administrativní záležitosti, zná jazyk, chodí na cokoliv, na jakoukoliv práci dneska, nemá šanci tak jako ona si to může ještě v 25 letech dovolit jo když to já už na to nemám nervy ...někde se prostě tam v té konkurenci ucházet o místo, který stejně dostane někdo jinej ...*

Nevěří tomu, že lze sehnat „dobré“ místo bez známosti „*...nevím, možná je to takový svérázný názor, ale já prostě tomu nevěřím, že seženu místo bez nějaké známosti..protože už to sháním už 8 let, a v průběhu těch 8 let už jsem x-krat ..a vždycky když jsem se někam dostala když se mi něco podařilo ..tak to bylo přes nějakou známost jo i do toho úřadu třeba, jo, jako dočasně (20:39). A když jsem šla do té soukromé firmy kde jsem šla na konkurzy jen tak tak za 4 měsíce prostě, hned už 2 výplatu nezaplatili a*

Ke druhé oblasti „schopnosti“ se vyjadřuje takto „*A ve druhé řadě co by to mohlo být? - No a pak už jenom ti schopnosti toho člověka ..jo...pak už nic jiného tomu člověkovi nezbyvá, kdo nemá ty kontakty tak musí být opravdu hodně dobrej aby prošel výběrovým řízením, kde je třeba*

40 uchazečů, ale stejně i když bude dobře, ale bude tam někdo, kdo bude mít lepší kontakt, tak stejně se tam dostane ten, kdo bude mít ten lepší kontakt ... “.

Práci, kterou nabízí úřad práce, vnímá jako „neseriozní“ „No, samozřejmě, pokud by úřad práce dal nějakou nabídku seriózní, no, alespoň tak odpovídající těm mým představám, tak bych toho využila, ale za celou tu dobu, co jsem v evidenci úřadu práce, když už se to v tom průběhu těch let, nevím zpětně, já bych tera, od kterého to může být roku???? 98...snad, jo, jako, bych řekla, tak v životě, a to jsem tam byla s přetřkámá, že jsem si tu práci našla sama, pak, zase, když to bylo třeba na dobu určitou jsem zas tam vrátila do toho úřadu práce, tak že **mi úřad práce nenabídl jedinou práci, kterou bych..**

Práce, která je pro ní žádoucí, vždy si našla sama „ to bylo velmi solidní zaměstnání třeba taky na úřadě, ale bylo to vždycky bohužel na dobu určitou, pak to skončilo a zase byl znovu ten člověk na tom úřadě práce...no... “.

O rekvalifikačních kurzech neuvažovala, protože se domnívá, že v její věku rekvalifikace nemá smysl „Ne.. protože, nevím, myslím si že v mém věku už to **nemá** nějaký **smysl zvláštní** .. “.

Odstěhovat se za práci do USA přichází v úvahu příští rok „samozřejmě to ..taky ..jako ...uvažují, třeba příští rok..ale určitě ne teď“ ale jenom krátkodobě „ale zatím takle neuvažují, kdybych jela do té ciziny, by to bylo krátkodobě, třeba na 3 měsíce..“ . 13 lety syn je důvodem snížené pracovní mobility „já jsem samozřejmě uvažovala o té cizině, ale teďka nejsem v situaci kdy muž, jo, protože, ... kvůli tomu synovi ... jo, ale jako kdyby byl už prostě ... možná ten příští rok, jo, pokud tady nebude perspektivní, jo, prostě, ale určitě by to bylo zatím na nějakou krátkou dobu, jo, třeba tři měsíce, ale jinak jsem samozřejmě uvažovala o tom “.

Práci v rámci EU jí brání hledat jazyková omezenost „Ne ☺ nezkoušela, ne ne ne ... neznám tak dokonalé jazyk, zase bych jsem se musela doučit oproti těm mladým Lidem mám samozřejmě nevýhodu, protože oni tady ti jazyky se učili ve škole “.

Postup zaměstnavatelů během přijímacího řízení vnímá občas jako nesouvisející s pracovním poměrem. Jako příklad uvedla pouze otázku během pohovoru „Jo, protože kolikrát se jí tam ptají na takový věci kerý absolutně nesouvisí s prací ...No tak třeba si jí zeptali, co děláte když přijдете domu...jo a takový blbosti - I zaměstnavatel ..- Jo, no, takový blbosti...:-) .....na holky“.

Když jsem se diplomaticky pokusil zeptat, zda li zaměstnavatele jí někdy nabízeli práci odměnou za **sexuální služby**, primárně to zapřela „tak mne napadlo, jestli nechcete neodpovídejte, -Hm - - No a prostě jestli jste dostala někdy nabídky jako že prostě nějakou službu nebo tak že by vám tu práci dali - ... -no něco co úplně nesouvisí s tím normativním morálním - mmm ne ne - prostě jak jste se bavila o těch otázkách - jo jo **ne ne ne ne ne, ne ne ne** tak já jsem **ne ne** - tak to člověk zná z filmu - jasně no **ne ne khm**“ . Potom jsme se dostali k nabídce v oblasti sexuálních služeb, se kterou se potkala od svého známého „tak samozřejmě jo, když jsem volala kamarádovi jednomu ☺ ☺ který provozuje nějaký takový ...mmm mi říkal jo jo ☺ ☺ - jako on by to mohl provést, jo nebo - ne ne ne -nebo **on byl zaměstnavatel - jo jojojojo - on by Vás zaměstnal?**- ☺ **No mne samozřejmě (ne)** ☺ já bych na takovou práci **nikdy nepřestoupila**, jo, ale, jelikož **zaměstnává, takové nějaké mmm ..tak ☺☺☺☺**... jako určitě to existuje .. no no no, tak že **to potom člověk (by) nemusel shánět práci**, že jo ☺... no ☺no tak jasně určitě se plno lidí k tomu .. nebo plno, **musí na to mít člověk povahu**, že jo khm “.

Rovnou jsem se zeptal na korupci „ - a třeba za **úplatek**, nebo já nevím, prostě já nevím, nějakou to cestou takové možnosti - mhm já jsem se s tím nesetkala (hlas docela studený) khm , ale

*myslím že to existuje ☺ určitě ☺ jako přímo **oficiálně jsem se tím nesetkala** - oficiální, ale oficiálně neexistuje, jasně ☺ - jako že bych byla někdy na nějakém konkurzu nebo na nějakém výběrovém řízení“.*